

dre indtægtsnedgang i form af mistede renteindtægter. Herudover medfører lovforslaget ingen økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Forslaget vedrørende finansiering af kirkeblade og om ændring af budgetproceduren i et ligningsområde kan medføre en mindre stigning i de lokale kirkelige udgifter, medmindre der foretages kompenserende besparelser på andre udgiftstyper. Forslaget vedrørende oprettelse af en provstiuudvalgskasse vil betyde en stigning af de lokale kirkelige udgifter, men vil modsvares af en besparelse på fællesfondens udgifter.

Forslaget vedrørende finansiering af udgifter til præstelig betjening af institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd, vil betyde en stigning i fællesfondens udgifter til lønninger til præster. Med forslaget vil der som omtalt nærmere nedenfor i bemærkninger til § 1, nr. 15, blive mulighed for oprettelse af en række nye sogne- eller hjælpepræstestillinger, hvilket vil bevirke en forøgelse af de lokale kirkelige udgifter, idet oprettelse af sognepræstestillinger med tilknyttet tjenestebolig indebærer følgeudgifter i form af udgifter til etablering af tjenestebolig og befordrings- og kontorholdsudgifter.

Endvidere vil forslaget om dispensation fra den kirkelige lovgivning og om samarbejde mellem kirkelige instanser kunne bevirke en mindre stigning i de kirkelige udgifter.

Forslaget har ikke EU-retlige aspekter, ligesom det ikke har erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bilag til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1

Udvalget vedrørende budgetlægningen for kirkekasserne m.v. har i betænkning 1327/1996 afsnit 8.3., redegjort for sine overvejelser om udvidet adgang til at finansiere folkekirkelige aktiviteter. Udvalget har i denne forbindelse undersøgt størrelsen og anvendelsen af menighedsrådenes rådighedsbeløb i 1995.

Undersøgelsen, der er nærmere beskrevet i betænkningens afsnit 8.3 og i betænkningens bilag 4 og 6-7, viser, at alle folkekirkens menighedsråd i 1995 i gennemsnit brugte et rådighedsbeløb på 37.656 kr. Det maksimale rådighedsbeløb var i 1995 på 104.000 kr. En nærmere undersøgelse, der omfattede kirke-

kasserne i seks provstier, viste, at den enkeltopgave, som menighedsrådene i 1995 brugte mest på, var kirkeblad eller anden form for reklamering for sognets gudstjenester. Udgifterne til kirkeblade eller lignende publikationer udgjorde i gennemsnit 40 pct. af rådighedsbeløbet.

Undersøgelsen peger derimod ikke på andre opgavetyper, der tilsvarende udgiften til kirkeblade m.v. kan opfattes som en »fast« udgift, der finansieres af rådighedsbeløbet.

På denne baggrund foreslår udvalget, at de udgifter, som kan afgrænses som udgifter til trykning og distribution af kirkeblade og lignende publikationer overføres fra finansiering af rådighedsbeløbet til den almindelige opregning i økonomilovens § 2 over udgifter, der kan finansieres af kirkekassen.

En sådan overførelse af udgifterne til kirkeblade m.v. fra rådighedsbeløbet til de almindelige driftsudgifter vil skabe et fornyet spillerum indenfor rådighedsbeløbets grænser til, at menighedsrådene – dér hvor de budgetmæssige forudsætninger er til stede – kan iværksætte nye folkekirkelige aktiviteter.

Denne nye opregning i økonomilovens § 2 skal kombineres med et almindeligt frihedsområde, der både materielt og økonomisk er afgrænset af de samme kriterier som i den nugældende bestemmelse i økonomilovens § 2a om rådighedsbeløbet. Hvis der herefter i løbet af en årrække er nye opgavetyper, som menighedsråd generelt vil vælge at tage op og finansiere af rådighedsbeløbet, vil menighedsrådenes ønske om at få øget økonomisk frihed også vedrørende disse nye aktiviteter kunne imødekommes ved en ændringslov til økonomiloven, hvorved opregningen i økonomilovens § 2 suppleres med disse nye opgavetyper.

Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse forslaget fra Udvalget vedrørende budgetlægningen for kirkekasserne m.v., jf. betænkning 1327/1996 kapitel 3 og afsnit 8.3.

Til nr. 2

For at smidiggøre fremtidig tilpasning til blandt andet kommunernes budgetteringsfrist skønnes det hensigtsmæssigt at udelade den nugældende fristangivelse i loven samtidig med, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afleveringsfristen. Der henvises i øvrigt til punkt 2b i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Af samme grund som anført ovenfor i bemærkningerne til § 1, nr. 2, foreslås den nugældende fristangivelse for afholdelse af budgetsamråd udeladt i loven.